

ji je po možganih, kljuvala ji je v srcu, prelivala se ji je po žilah. Ali je bila misel, ali občutek, ali vzburkana kri? Naj si bode, kar hoče — vedela je samo to, da se ne more več vladati, — ne more, ne more — in ker ne more, se tudi noče. V silni ekstazi je pograbila ovratnik in klobuk in z blazno hitrostjo pohitela v Aleksejevičevo stanovanje

(Konec prih.)

Novice.

— **Osebnosti.** Namestnik državnega pravdnika v Ljubljani gosp. Viktor Verderber je imenovan deželnosodnim svetnikom v Mariboru. Okrajni sodnik v Kostanjevici gospod Rajko Doležalek je imenovan deželnosodnim svetnikom in načelnikom okrajnega sodišča istotam, namestnik državnega pravdnika v Ljubljani gosp. dr. Gustav Smolej je imenovan deželnosodnim svetnikom v Celju — Poštnim asistentom v Trzinu je imenovan gospod Matko Svetlič. — Pravosodni minister je imenoval kontrolorja deželne kaznilnice v Gradcu Julija Rabitscha oskrbnikom in nadzornika ženske kaznilnice v Begunjah, Rudolfa Zorattija, kontrolorjem kaznilnice v Ljubljani. — K železniškemu stavbnemu vodstvu na Jesenice prideta stavbinska pristava gg. Oton Müller iz Bregence in Makso Rohlena z Dunaja. — Provizoričnim profesorjem na ljubljanskem učiteljskem je imenovan g. dr. Ivan Orel, doslej suplent na tem zavodu. — Poštarja II. razreda gg. Alojzij Schrey v Jesenicah in Fran Šusteršič v Črnomlju sta pomaknjena v I. razreda 4. stopnjo, v II. razreda 2. stopnjo so pomaknjeni poštarji in poštarice gospod Anton Berčon v Ljubljani, gdč. Klementina Watzak v Šmartnem pri Litiji, gosp. Josip Pogačnik v Podnartu in gdč. Evgenija Endlicher v Straži.

— **Staroslovenska maša.** V nedeljo zjutraj je bila v trnovski župni cerkvi staroslovenska maša, katero je daroval grško unijatski župnik v Ricmanjih, gosp. dr. Požar, asistiral pa mu je domači župnik, gosp. Ivan Vrhovnik. Maša je bila darovana za god slovenskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Prisostvovalo je maši jako mnogo občinstva iz najboljših narodnih krogov, na čelu vsem odbornice Ciril-Metodove podružnice. Soglasna sodba vseh, ki so bili pri tej maši, je, da je slovenska maša naredila nanje utis, kakor ga latinska nikdar ne more narediti.

Prevzete trgovine. Trgovino s papirjem, s pisalnimi in risalnimi orodjem gosp. Josipa Petriča na Sv. Petra cesti št. 2 in na Resljevi cesti št. 7 je prevzel gosp. J. Bahovec.

— **Popustek na zemljiškem in hišnem davku,** znižanje pridobinske glavne vsote in znižanje pridobinskega davka od podjetij zavezanih javnemu dajanju računov za leto 1902. Po ukazu c. kr. finančnega ministrstva z dne 11. junija 1902, št. 36 270 se je v smislu članov IV. do XI. postave z dne 25. oktobra l. 1896 drž. zak. št. 220 za l. 1902. 1. Popustek na zemljiškem davku na petnajst odstotkov in na hišnorazrednem in hišnonajemniškem davku na dvanajst in pol odstotka določil, 2. je ostalo znižanje pridobinske glavne vsote kakor pretekla leta, ter se je 3. znižalo davčno merilo za v § 100 odstavku 1 in 5 omenjene postave o neposrednih davkih navedene, javnemu dajanju računov zavezane podjetje na 10 odstotkov.

— **Letošnja XIV. glavna skupščina »Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev«** se bo vršila 14. 15. in 16. avgusta v Trstu. Ob tej priliki namerava pripravljati odbor za prireditev zborovanja prirediti poučni

izlet v Benetke na Lloydovem parniku „Leda“ ali „Seléne“, ako se bo zglasilo zadostno število udeležencev. 10. številka „Učiteljskega Tovariša“ z dne 1. julija je objavila dotični poziv. Iz tega povzamemo, da bi se odpeljali izletniki iz Trsta 16. avgusta ob 2. uri popoldne in dospeli v Benetke po 5 do 5½ urni vožnji ter se vrnili v Trst 18. avgusta okoli 1. uri po noči. Da bode pripravljani odbor vedel za določeno število oseb, naj se vsakdo, ki se misli udeležiti tega zanimivega izleta, zgleda pri gosp. Antonu Germeku, učitelju pri Sv. Antonu blizu Trsta in mu pošlje 5 kron: toliko velja vožnja tja in nazaj. Pričakujemo, da se ne bo zglasilo samo učiteljstvo, temveč tudi neučitelji v mnogobrojnem številu za ta velezanimivi izlet, saj se jim ponuja najlepša prilika, da si ogledajo vse znamenitosti tega mesta.

— **Obrtni inšpektorati.** „Wiener Zeitung“ prinaša naredbo trgovinskega ministra sporazumno z ministrom notranjih zadev, ki razdeljuje našo državo v 29 nadzornovalnih okrajev za poslovanje obrtnih nadzornikov. V naših deželah bodo sedeži obrtnih nadzornikov v Gradcu, v Ljubnem in v Celovcu. Cela Kranjska je pridružena graškemu obrtnemu nadzorniku.

— **Umrli.** V Starem trgu pri Ložu je po dolgi mučni bolezni umrl gosp. Fr. Petsche, trgovec, posestnik in gostilničar. — V Ljubljani je po dolgi bolezni umrl gosp. Ivan Kovač, svoj čas faktor „Narodne tiskarne“ in potem solastnik sedaj Kleinove tiskarne. — V Slovenjem gradcu je nagloma umrl iskreni rodoljub gosp. Ivan Saje. — V Ljubljani je po daljši bolezni umrl ravnatelj kranjske hranilnice gosp. dr. Josip Suppan v starosti 74 let.

— **Ubila se je** v četrtek zjutraj pri stavbi Zupančičeve hiše v Sodnijskih ulicah 42 let stara omožena delavka Marija Korenčan, roj. Oglajnar, stanujoča na Karolinski zemlji št. 14. Nosila je strešno opeko po odru pod streho in po lastni krivdi padla skozi neko odprtino pri dimniku 15 metrov globoko v klet. Razbila si je lobanjo in je bila takoj mrtva. Zapustila je tri nepreskrbljene otroke. Njen mož se nahaja v Ameriki.

Na električni cestni železnici bi se bila v sredo zvečer okoli pol 8. ure na istem mestu na Karlovski cesti, kjer je ponesrečil arhitekt Oton Heinz, spet skoraj pripetila večja nesreča. Iz veže pri mestni ubožnici je priletela Ciglarjeva deklica na železnični tir ravno, ko je privozil električni voz. Voznik Leopold Jeglič, isti, ki je povozil Heinza, je voz še pravočasno ustavil, to pa le, ker je vozil počasi in ne v navadnem diru, v katerem vozi po Karlovski cesti.

— **Pogreša se** posestnik z Rakitne Franc Peršin. Mož se je v ponedeljek s svojo kočijo peljal na semenj v Ljubljano preišče kupiti in od tedaj ni sledu o njem. Ker je Peršin jako varčen, trezen in delaven mož, je le mogoče, da se mu je zgodila kaka nesreča, če ne kaj hujega. Kdor kaj ve o njem, naj to naznani orožnikom.

— **Tat v cesarskem gradu.** V cesarskem gradu v Išču splazil se je pred nekaj dnevi popoldne mlad človek v neko shrambo, ter od tod prišel polagoma neopažen v sobe zgornjega nastropja, seveda, v onem oddelku grada, kjer nikdo ne biva. Vzel je na nekem hodniku sveženj ključev, s katerimi je varno in polagoma odpiral sobe, kjer je pregledoval znamenitosti, ter se lepo mirno zabaval s tem. Ko se je utrudil, vlegel se je v naslanjač, kjer je zaspal. Ko je drugo jutro nadzornik prišel pregledovat stanovanje, ustrašil se je, videč na stečaj odprte sobe, ki so bile navadno zaprte, ter mnogo stvari več ali manj v neredu. Predno, da bi sam zasledoval tatu, zaprl je vse vhode ter obvestil bližnje orožništvo. Po dolgem iskanju so našli mladega človeka skritega v peči, kjer je poleg nekaj manjših stvari, katere si je prilastil, imel je tudi vseh 39 ključev, katere je pri vhodu vzel. Tat se je iz-

govarjal, da ni nameraval ničesar slabega, samo ker je bila ravno prilika, hotel si je ogledati cesarski grad. Policija mu tega seveda ni verjela ter ga izvabila seboj, da si ogleda, seveda brez ključev tudi — jetniške prostore.

— **Imenovanje blaženim.** Pri sv. Stolici se pripravljajo izvanredne stvari, ki se tičejo avstrijske cesarske hiše. 7. junija t. l. so bili doposlani sv. Stolici vsi akti, ki se nanašajo na imenovanje blažene nadvojvodinje Magdalene Avstrijske, umrle dne 10. septembra l. 1590. v Hallu pri Inomostu. Iz omenjenih aktov je razvideti, da je bila nadvojvodinja Magdalena zares tako pobožna žena, da je njeno imenovanje blaženi popolnoma opravičeno. Leon XIII se tudi resno zanima za to zadevo, ki se utega uresničiti še to leto, kar bi bilo velikega pomena za katoličanstvo naše, po hudih borbah tako razburjene države. Ker je 10. september tudi dan tragične smrti cesarice Elizabete, je mogoče, da bode 10. septembra t. l. Avstrija praznovala praznik tega imenovanja s posebnimi slavnostmi.

— **Nož.** Dva italijanska podanika delavca 40letni Dibari in 26letni Priori sta se v torek popoldne sešla med vagoni do kraja proste luke pri Barkovljah, ondi sta se sprla in jeden je padel zaboden z nožem v prsi, drugi pa jo je pobrisal po morju v Barkovlje in od tod v hrib. Ranjenega Bibaro so potem našli ter prevedli v tržaško bolnico, kjer je umrl. O pregledovanju trupla so dobili, da mu je nož prerezal želodec, vsled česar je moral umreti. Ubijalec Priori je šel peš do Gradiške, ondi se je priglasil oblastnji in povedal, da je ranil Bibara, ali da ga ni hotel usmrtiti; ampak da ga je samo v silobranu z nožem ranil. Pri Priori so dobili dva mošnjčka za spravljanje denarja, iz česar bi se lahko sklepalo, da je seboj vzela tudi denarnico svojega zabodenega sodruga. Zločin se je izvršil o belem dnevu na samem, brez navideznega povoda, prepira ali razburjenja vsled pijače. To je tudi del proslavljene kulture.

— **Preučen je hotel biti namreč neki seljak v okolici Temešvara.** Bil je velik poznavatelj zdravilnih zelišč, ter je pri ljudstvu vsled svoje domače vede in izkustva, užival mnogo ugleda, ter si zaslužil s svojim zdravilstvom tudi dosti novcev. Nekega dne pa je njega samega poprijela huda želodčna bolezen, ter mu domača navadna zdravila nikakor niso hotela pomagati, ga je obšla čudna želja, namreč, da pogleda sam svoj želodec, kaj da mu je pravzaprav. Preparal si je trebuh, a do želodca ni prišel, poprej je vsled slabosti in bolečine omedlel, kjer so ga našli izkrvavelega in napol mrtvega prenesli v bolnišnico.

— **Zastrupljeno kosilo** užili so trije delavci v neki gostilni v Oseku na Hrvatskem. Prišedši od dela, naročili so si grahove juhe, katero so slastno pojedli. Toda takoj jih je jelo boleti in gristi po želodcu, ter so strahoma vprašali krčmarja, kaj da je bilo v jedilu. Krčmar pokliče gospodinjo, katera, da pomiri goste, jame sama jesti isti grah ter ponovno zatrja, da je bilo kosilo pravilno kuhano. Toda tudi njo je prevzela v teku nekaterih minut boleost, na kar je pozvani zdravnik konstantiral zastrupljenje. Izpral je nesrečnim žrtvam želodce ter dosegel, da je bilo krčmarici in dvema delavcema bolje, vsaj toliko, da so se mogli vrniti po svojih opravkih. Le jeden, ki je jedel največ, ostal je pod nadzorstvom zdravnika, kateri je po svojih sodrugih nadzoroval tudi stanje odšlih. Toda vsa skrb, vse prizadevanje je bilo zaman, predno je bila peta ura popoldne, bili so mrtvi vsi trije reveži delavci, edino krčmarica je ostala pri življenju. Obiastvo je takoj odredilo najstrožjo preiskavo, ter zaplenilo vse one primesi kakor moko, zabelo, sol, poscde in drugo, kar se je rabilo pri kuhanju jedila. Natančna preiskovanja dokazala so najhujši strup arzenik v moki, katero je kupila krčmarica pri nekem peku. Tudi ondi se je vršilo sodnijsko preiskovanje, a na sled proizvoditelju tega groznega čina se do sedaj še ni prišlo. Uboge

žrtve so bile pokopane ob splošni ganutosti in pomilovanju, želodce pa je vzela zdravstvena komisija, da jih nadalje preiskuje. Da se je li to grozodejstvu zvršilo namenoma ali po pomoti, to že dokaže preiskava, vsekako pa bi moral biti človek, ki bi vedoma povzročil smrt človeku; ki mu ni storil nikdar za las žalega, hujši ko tiger v puščavi. (Dostavljamo, da je zadnja preiskava našla strup arzenik v hiši krčmarja, ki je bil namenjen za miši, a je po pomoti prišel v jed)

— **Židovstvo na Ogrskem.** Madjarski židovski list „Ravnopravnost“ prinaša zanimivo statistiko o naseljevanju židov na Ogrskem. Pred 10 leti je bilo v samem mestu Budimpešti 66.000 židov manj, kakor jih je sedaj. V županiji maramoški narastlo je židovstvo v tem času od 45.073 na 56.006, v županiji peštanski od 23.792 na 30.154, v županiji Bereg od 14.358 na 19.055 in tako dalje. Od prvega ogrskega mesta do zadnjega trga povsod se je pomnožilo židovstvo. V skupnem je v teku zadnjega desetletja v celi Ogrski narastlo število židov od 725.222 na 851.222, torej več, kakor za celih stotisoč. Čudno ni, da ogrski narod propada in trpi težko bedo, vsaj ima dosti pijavk

— **Vinska klavzula.** Dasi bode sedaj vinska klavzula, ta nesreča za dalmatinske in istrske vinogradnike, odpravljena, vender pripomnjuje po vsej pravici k temu hrvatski „Obzor“ sledeče: Vinska klavzula ni edini bič omenjenih vin, ampak da se izvrstno dalmatinsko sploh in istrsko vino ne more razširjati, so krive povsod velike davčne doklade za vino tako, da se na Dunaju na primer liter pravega dalmatinskega vina ne more prodajati pod 60—70 krajcarjev in ker je tako drago, je samo ob sebi umevno, da se ga ne proda mnogo. Vidi se, da se gre povsod na roko pivovarjam in se jim daje vse mogoče olajšave. Ko bi ne bilo vseh teh okoliščin, bi plemenita vina našla mnogo dobro plačujočih odjemalcev.

— **Goljufija pri maturi.** Več dijakov kapošvarske višje gimnazije si je hotelo olajšati maturo. Ukradli so iz ravnateljve pisarne naloge za pismeni izpit. A imeli so malo sreče ali malo spretnosti pri tem ter so jih zasačili. Pričela se je stroga preiskava in je bilo radi tega izmed 23 abiturientov 14 od izpita suspendiranih in je le 9 dovoljeno delati maturo.

— **Samomor častnika.** Baron Springk, častniški namestnik v Kesztyelyju, je dobil zapor, iz katerega je ušel, hitel domov, vzela denar in si kupil revolver. Potem je šel v gledališče, da vidi svojo ljubico igralko. Ko so prišli orožniki tja ponj, je bežal na ulico, potegnil revolver in se ustrelil. Baron Springk je bil jako lahkomisljen človek in je že preje izjavil, da se umori, ko zapravi svoje premoženje.

— **Strašna rodbinska žaloigra.** V Fužinah blizu Reke je živela premožna rodbina Mance. Imeli so večje posestvo in trgovino ter tudi zalogo vina. Mož Jurij in žena Katarina Mance sta se v zadnjem času večkrat sporekla in včasih tudi za hudo sprla. Uzrok temu je bilo, ker je mati Katarina razvajala dvajsetletnega sina Antona s tem, da je pustila, da je jemal denar v prodajalnici, kojega je potem lahkomišlno zapravljajal. Pred tednom je bil v Fužinah semenj in Mancetovi so delali še precej dobre kupčije in je prišlo dosti denarja skupaj. Ta dan je vzela mladenič iz miznice 100 kron denarja pa je šel zapravljat. To pa je opazil oče in začel oštevati svojo ženo zaradi potuhe sinu. A žena je jemala sina v varstvo ter je dokaj razdraženo odgovarjala možu. Ker je bil ta nekoliko vinjen, se je tako razjezil, da je pograbil velik nož ter se hotel zaleteti v ženo. To videvši pa se je vrgla proti očetu 18letna hči Ana, lepo, vitko dekle in mu hotela iztrgati nož; pri tem pa si je prerezala na roki vse štiri prste. Ko se je oče oprostil hčere, planil je na ženo ter ji z vso močjo porinil dolgi nož v srce, da se je ž na na mestu zgrudila mrtva. Ko je mož to storil, bežal je v podstrešje ter vzela seboj nož in revolver. Ondi se je poskusil

ustreliti, a ker se ni zadel, porinil si je nož v trebuh in se vsega razrezal po drobju tako, da je v dveh urah umrl. Prihitevši ljudje so potem odnesli trupla obeh starišev v mrtvašnico. Mej tem pa je ravno prišel domu sin. Ko ta ugleda strašen prizor, bil je v početku, ko bi bil okamenel, potem pa je počel bežati proti nekemu gozdu in izginil.

— **O koncu sveta.** Znani učenjak dr. V. Mayer izdal je nedavno zanimivo knjigo o koncu sveta t. j. poginu naše zemlje, katera mora poginiti polagoma po ohlajenju, ali pa nenadoma vsled kake katastrofe. Knjiga je v bistvu podobna knjigi „Konec sveta“ Amona Zagorška in je na nekaterih mestih tako pisana, kakor bi bil pisatelj naravnost vzel snov iz Zagorškove knjige. — Mayer pravi med drugim, da zamore priti katastrofa iz zemlje same ali iz vsemirja. Iz zemlje same izvirajoča katastrofa zamore priti vulkanskim potom, kateri pojav je bil iz Vezuva močan dovolj, da je zasul in pokončal Pompeji in Herkulanum. Izbruh vulkana Krakatorya na Ludanskem otočju, ki je zahteval 50 000 človeških žrtev in tako tudi sedanja strašna katastrofa na Martiniku, so pač priče, da iz središča naše zemlje lahko nenadoma udari katastrofa, ki bi imela posledic, katerih nikdo niti ne slutiti. Ako bi na primer strašen vulkan Manadoa na Havajskem otočju naenkrat izbruhnil in bi s svojo vsebino lave zasul morje, nastala bi na zemlji taka katastrofa, da bi v nekaterih urah izginil cel človeški rod. Kajti prav takim uzrokom je pripisati tudi znani bibliški vesoljni potop. Istotako nagli konec sveta bi se zamogel pripetiti, ako bi naša zemlja trčila skupaj s kakim kometom. To bi bil strašen prizor, kakoršnega si človeška fantazija niti ne more izmisliti. Na zemlji bi se vse uprav narobe obrnilo. Da se to ne zgodi tako lahko, zato je že poskrbela naroda sama, ker je sestavljen svetovni sestav na veličastni podlagi privlačnosti in ravnotežja. Ali ta večni zakon je podvržen premembam in ima svoje življenje. Dogajajo se tudi na zvezdišču gibanja in katastrofe, katere človek zamore celo opazovati. Tudi svetovi na zvezdišču umirajo. Ista usoda torej čaka tudi naše zemlje na ta ali oni način, tudi naša zemlja umrje naravne ali tudi nagle smrti.

— **Cvetlice in vulkanski prah.** Na St. Vincentu v Antilah se je pokazala v vrtovih čudovita sprememba. Opazujejo namreč, da povsodi tam, kamor je padel prah iz ognjenikov, rastejo cvetlice izvanredno bujno in njihovo cvetje je mnogo krasnejše ko prej. S tem je dognan dokaz, da je prah iz Vulkanov izborno — umetno gnojilo. Poroča se tudi, da je l. 1812. po izbruhu bila ondi letina nenavadno bogata, kar je prihajalo od vulkanskega prahu.

— **Telefon na Švedskem.** Najbolj razširjen v praktične in zabavne namene je telefon na Švedskem. V Stokholmu ima na primer neki hotel s 500 sobami, v vsaki teh sob jeden aparat, s katerim se lahko telefonira po vsej Švediji. Vsako stanovanje ima svoj telefon, na ulicah so telefonske postaje in ni je prodajalne, bodi še tako majhne, ki ne bi imela telefona. Na Švedskem ni potreba nikdar iti iz sobe, doma se lahko govori z vsakim in povsod. Tri minute časa na daljavo 458 km stane 58 oerov (58 vinarjev).

— **Loža v pariški operi.** Imeti v pariški operi ložo, to je nekaj posebnega, s čimur se ne more vsaki ponášati. Ne samo, da so lože jako drage, tudi za denar jih ni dobiti, ker so dedni predmet, ki ostane po cela stoletja v eni in isti rodbini. Tu ne koristijo navadno celó milijoni ničesar, le kdor spada k najvišji družbi, je tako srečen, da si more s časom abonirati ložo. A celo aristokrati morajo čakati čestokrat leta in leta — zaman. Le enkrat se je napravila izjema. Po smrti nekega barona je bila loža prosta; nje abonement je znašal 11 000 frankov. Ložo bi bil imel dobiti grški poslanik Delyannis, ki ni bil le član najvišje družbe ampak se je ponášal tudi z lepim premoženjem. Delyannis je bil torej prvi prosilec, toda ložo je dobila gospa Humbert, sleparka, ki

je znala s svojimi zlaganimi in izposojenimi milijoni pridobiti velikanski upliv in zveze tudi v aristokratskih krogih.

— **Falbova vremenska prerokovanja.** Letos ima Falb še kolikor toliko sreče s svojo vremensko pratiko, torej se že smemo še nadalje zanašati na njegova naznanila. Tako nam za ta mesec napoveduje še vedno bolj hladno deževno vreme ter tudi dosti neviht. Dan 5. julija bode kritičen prve vrste. Padal bode po planinah sneg. Posebno pa bode neviht od 16.—20. julija v goratih krajih, kjer tudi brez toče ne bode. Še le koncem julija se bode pojavila navadna poletna vročina, ki bode trajala približno do 25. avgusta, od tedaj naprej pa bode zopet prav mnogo neviht in deževja.

— **Izgubil 700.000 rubljev pri igri.** Bogati ruski grof Avgust Potocki je kot strasten igravec izgubil en sam večer 700.000 rubljev. Zgubitek je plačal takoj, vendar ga je ta nesreča tako bolela, da se je hotel usmrtiti, kar pa je preprečil pravočasno njegov sluga.

— **Statistika kolesarjev.** Nek strasten kolesar, ki je moral imeti mnogo časa in potrpežljivosti, je izračunal, da je sedaj na svetu 10 milijonov kolesarjev. Ako se v lepem vremenu polovica teh vozi in povprečno prevozi vsakteri 20 angleških milj na dan znaša dolžina vsó ceste, katere so premerili v teku enega dneva kolesarji 100.000 000 milj. Teh sto milijonov milj je toliko, kakor, če bi šel kedo štiritisočkrat okoli zemlje.

— **Zdravniki angleškega kralja.** Bolni angleški kralj ima v sedanji bolezní petero zdravnikov in sicer dva kraljeva sta lord Bister in sin Friderik Treves, kot kraljeva telesna kirurga, Thomas Smit počastni telesni kirurg sir Francis Laking, telesni zdravnik in sir Thomas Borlov domači zdravnik kraljeve hiše. Operacijo na črevih je izvršil 50letni Friderik Treves, ki je v operacijah eden prvih strokovnjakov sveta. Tretji, sir Thomas Smith, ki je zdravil kraljico Viktorijo. Kot vseučiliščnemu profesorju dijaki niso mnogo zaupali njegovi učenosti, ter so na oglas, s katerim je bil proglašen za telesnega zdravnika kraljice Viktorije, zapisali prve besede angleške himne: Bog čuvaj kraljico.

— **Mesto London in kronanje.** Predzadnji četrtek, kakor znano, bi se bilo imelo vršiti kronanje angleškega kralja. Kako je izgledal London, to največje mesto sveta, o tej priliki, naj poročam na kratko čitateljem „Novic“. Po dolgem deževju in neprijetnem zimskem vremenu, ki je bilo deloma krivo, da se je bolezen shujšala, nastopilo je najkrasnejše vreme. Krasno višnjevo nebo se razprostira čez orjaško mesto in solčni žarki žgo tako pekoče, da je marsikateri visoki državnik vesel, da mu ni bilo treba obleči težke uniforme, okinčane z zlatom in hermelinom, ali z zlatom obteženega državnega fraka. Iz vseh predmestij je bilo skupaj, moške z ženami in žene z otroci v naročji so zapustili in zaklenili svoja domovja ter se podali v središče stolice, da vidijo — ne slavnost kronanja, marveč — priprave za kronanje in res nepopisen slavnosten kinč. V početku je vladala na valovečimi masami neka potrtost, ko pa so listi in plakati razglasili prvi buletin o kraljevi bolezní, ki je poročal, da se je rana zboljšala, postalo je ljudstvo boljše volje. Listi so tudi poročali, ako se bode zdravljenje tako napredovalo, utegne se zvršiti kronanje zares meseca septembra ali vsaj oktobra. Seveda se je v ljudstvu vkljub tem „ugodnim“ poročilom utrdila neka tamna zavest, ki izvira iz vraže, kateri je angleško ljudstvo že po naravi podvrženo. Na vseh ustih je plavalo usodno ime „Edvard“ in med občudovanjem orjaških in krasnih priprav ni ljudstvo govorilo skoro ničesar drugega, nego o usodi raznih kraljevih rodbin posebno o kraljih, ki so nosili ime Edvard. Od šestih Edvardov prednikov sedanjega kralja stá bila in sicer Edvard II. in Edvard V., umorjena, a Edvard IV. in Edvard VI. stá umrla že v zorni mladosti. „Črni princ“ Edvard Waleski je umrl že pred svojim očetom, Edvard in Henrik VI. je pal kot žrtev Riharda III. znanega

kraljevega morilca, a sin tega tudi Edvard je umrl že v svojem 13 letu. Kralj Jurij III. je imel brata Edvarda, ki je umrl kot vojvoda Jorški že v 21 letu in tudi jeden njegov sin Edvard je umrl v istem mesecu ko kralj. Tudi umrli najstarejši sin sedanjega kralja je bil Edvard, — a sedanjemu kralju Edvardu VII je prorokovala ciganka, pa dač postane kralj angleški, ali kronan ne bo. — Ako se je v kljub temu prerokovanju, ki se je hotelo na tako grozovit način uresničiti, London oblekel v slavnostno krilo in hotel kljubovati ciganskemu prerokovanju, je pač krivo to in ono. Nekateri so bili mnenja, da se je s tem hotela odvrniti pozornost prebivalstva od nasledkov vojne v južni Afriki ter fiasco, ki ga je doživela Anglija pred Buri, vreči v pozabnost. Namen se je res deloma dosegel, ker vse govori zdaj o kronanju in kralju ter o čudnem dogodku, ki ga bode imel beležiti angleški zgodovinopisec, da bi se priprave za kronanje Edvarda VII lahko spremenile v priprave — za njegov pogreb.

— **Živali in potres.** Kakor skoro vsakokrat, opazilo se je tudi pri zadnji vulkanični katastrofi, da so živali, naj si bode domače ali divje, že skoro cel mesec poprej slutile pretečo nevarnost. Tako so bili konji in psi že meseca aprila nenavadno divji in nemirni, da jih je bilo težko krotiti. Kače, katerih je lazilo na stotine ob žrelu vulkana in njega bližini pridrvile so se iz skalnatih domov v bližino St. Piera. Enako so ptiči zapustili zračne gorke vrhove, ter se pomaknili v obližje bivališč, kakor bi jim ubogi človek mogel dati zavetja v preteči nevarnosti. Enake prikazni, kakor govori zgodovina, godile so se pred zasutjem rimskega mesta Pompeji samo, da so tedaj ljudje vpoštevali to bojazen živalij, ter se tudi več ali manj pravočasno rešili, kar pa sedaj ni bilo mogoče.

— **Novo starodavno grobišče** so razkrili v Girgi v gorenjem Egiptu. Profesor zdravstvenega zavoda v Zairu, Smith, je grobišče preiskal in se je izkazalo, da je grobišče staro že 8000 let in se nanaša na najstarejšo prazgodo vinsko dobo. Čudovito je, da so vsi mrlički tako dobro ohranjeni, da se nahajajo na njih še lasje, nohtovi in kite, da celo mišice in živci so nestrohnjeni. Možgani so skoro v vseh nestrohnjeni in nekateri imajo še popolnoma nespremenjena očesna jabolka.

— **Dragocen metulj.** V novojorškem naravoslovnem muzeju nahaja se dragocena zbirka metuljev, katero je umrlu učenjak Herman Strecker zapustil omenjenemu muzeju in katero cenijo strokovnjaki nad milijon dolarjev vrednosti. V tej zbirki se nahaja metulj redke vrste, kateri stal nič manj kakor 35.000 kron. Za tem metuljem je odšla posebna ekspedicija v daljne puščave ameriške, da ga morda zasledi v večjem številu. Toda po večmesečnem trudu in voju ujeli so samo dva te vrste in tako je jeden prišel v zbirko učenjaka Streckerja, kateri je dal zanj nič manj kakor toliko, kar je stala ekspedicija namreč 35 000.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 9. julija t. l.: 16, 29, 87, 13 84
Na Dunaji dne 5. julija t. l.: 24, 30, 42, 88, 19
V Gradci dne 5. julija t. l.: 70, 64, 71, 27, 38

Tržne cene.

V Ljubljani dne 11. julija 1902. Pšenica K 10 — h, rž K 7 — h, ječmen K 7 — h, oves K 8 — h ajda K 6 50 h, proso K 6 — h, turšica K 6 30 h, leča K 12 — h, fižol K 7 — h
Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Preobleke. Najnižje cene. Največji izbor.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

14

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za ure pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane skoraj **zastonj** prodajati. (8—15)

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

- gld. 2:10 nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebernjeno francosko verižico in tokom.
- gld. 4:20 prava srebrna remont. ura s posrebernjeno amor. žepno verižico in tokom.
- gld. 4:70 prava srebrna remont. ura za dame s posrebernjeno angleško verižico in tokom.
- gld. 11.— prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

➡ Za vsako uro se jamči 3 leta. ⬅

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

➡ **E. Holzer** ⬅

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.
Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.
Krakov, Stradom 18.
Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.
Agentje se sprejmejo.